

ХРИСТО СМИРНЕНСКИ ВЕЛИКДЕНСКИ ЯЙЦА

chitanka.info

Преди двадесет века някоя жена поднесла на някакъв римски император червено яйце.

— Христос възкресе!

Червеното яйце — символ на земята, обляна в кръвта на Христа. Днес Марс може да сложи пред стъпките на Меркурий цялата земя като великденско яйце. В името на световната търговия нашата планета биде твърде добре боядисана с кръвта на около 30 милиона малки братя Христови. В името на златния телец къде за 30 сребърника, къде за 30 милиарда франка бидоха издигнати милионите разпятия. Много мадони останаха с насълзени очи, много братя на Юда съвсем не пожелаха да намерят някоя суха върба. А фарисеите възлюбиха словото на разпънати:

— Отдайте кесаревото кесарю, Божието — Богу!

И понеже бог и кесарят са близнаци, последният може сам да събира и за кесаря, и за бога: данъци, обезщетения, подаръци... човешки души.

Било е, сега е, но няма да бъде. Защото днешните Исусовци съвсем не поглеждат търновите си венци със смирение, защото бледите им устни не шепнат:

„Прости им, Господи, не знаят какво правят!“.

О, как добре знаеше какво прави Юда, как разумни бяха фарисеите! Всъщност нещастieto на Исуса не се състои в кръстните му мъки. Та що: попитайте някой от малките му братя, които бяха по фронтите. „Не, мене ми се струва, че не е било много страшно на кръста!“ — ще поклати той глава. „Какво? — ще попита някой, сложил ръце и крака «пред олтара на великото си отечество». — Голгота ли? А колко време е стоял Исус на кръста?“

Нещастieto на Исуса е другаде: цели 2000 години как стои разпънато неговото име. Фарисеите, които го отдадоха на кръстна мъка, са „негови пратеници“, Юда се удря в гърдите и стене, че никога не го е предал, а изгонените от храма тлъстомехи търговци се възмуцават:

— Кой лъже, че именно нас той е изгонил от храма? Нас — благочестивите, нас — добрите, нас — христорлюбивите?!...

Но Христос не може да посочи никого, той не иска пак да го разпъват, затова не слиза на земята. Тук са малките му братя. Техните длани тоже са пробити от гвоздеи, бледите им чела са увенчани с

търнови венци, а кръстът на живота е достатъчно тежък, за да имат право след възкресението си да съдят живите и мъртвите според писанието — писание, браздено с кръв, пот и сълзи.

Напразно някой неверник Тома ще крещи: „Недопускам! Ти беше така хубаво прикован за кръста. Как си можал да възкръснеш? Това е вероятно измама!“.

Но белезите стоят по ръцете. Измама няма. Малките братя Христови са по земята — народите възкръсват. Един от тях стои днес пред фарисеите в Генуа.

— Щом си възкръснал, да бъде волята божа! — разтваря ръце британският Пилат. — Та всъщност моите уста никога не са изrekli присъдата ти. Нали аз съм, който си измих ръцете?

Фарисеите са на различни мнения.

— Не, това съвсем не е възкръсналият Христос. Той е вероятно някой от разпънатите заедно с него разбойници — клати глава римският началник на стражата.

— И аз тъй казвам, обаче познавам дупката от копието — тихичко се обажда Поанкаре.

А той пристъпя, леко, тихо, наметнат със същата червена багреница.

— Заповядайте, за всички по едно червено яйце.

— Много изкуствени изглеждат, да не са дървени?

— Не, добри са, железни са, нали ги опитахте?

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.